

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.683/2020/5.

A felperes: felperes neve, felperes címe

A felperes képviselője: Litresits Ügyvédi Iroda, **felperesi képviselő címe**

Az alperes: alperes neve, alperes címe

Az alperes képviselője: dr. Tálosi Adrienn ügyvéd, **alperesi képviselő címe**

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 64.P.20.915/2020/7.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi **alperesi kiadó neve (cím)**, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.400 (huszonötezer-négyszáz) forint másodfokú perköltséget és az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon, határidőben és számlára az államnak 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

- [1] A fellebbezés elbírálása szempontjából releváns tényállás szerint a Szegedi Törvényszék 7.P.20.615/2019/12. számú ítéletével helyreigazításra kötelezte a **név** sajtótermék szerkesztőségét, mert a „**cikk címe**” című, a **dátum** „**cikk címe1**” és az ugyancsak **dátum** megjelent „**cikk címe2**” című cikkekben valótlanul híresztelték, hogy a felperes a **név1** segítségével, a **név1** pénzén újjátarta fel a házat.

A per során tanúként hallgatta meg a bíróság **név2t** és **név3t**. Vallomásukat a valóság bizonyítása körében nem fogadta el, mert vallomásukat összevetve nem nyert bizonyítást, hogy a **Kft.-n** keresztül a **név1** Zrt. finanszírozta volna felperes valamelyik ingatlanja felújítását.

A Szegedi Ítéltábla 2019. július 30-án kelt Pf.20.333/2019/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a helyreigazító közlemény azon részét miszerint: „**felperes neveről** valótlanosságokat híreszteltünk a **név** sajtótermékben **név2** alapján” mellőzte. Megítélése szerint ez a mondat nem felel meg az Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglalt követelménynek, az szükségtelen is, mert a közlemény további részei pontosan tartalmazzák, hogy a közlemények mely tényállításai valótlanok. A tanúvallomások elsőfokú bírói mérlegelésével egyetértett, miszerint az állított juttatott előny vonatkozásában eltérő volt a két tanúvallomás. A juttatás egyéb körülményei esetében sem mutattak túl általánosságokon, ezért nem voltak alkalmasok a kifogásolt állítás alátámasztására és nem nyert bizonyítást, hogy a felperes ingatlanjának felújítását a **név1** finanszírozta.

Az ügyről számos sajtótermékben jelent meg híradás.

- [2] Az alperes által szerkesztett **internetes hírportál** internetes hírportálon **dátum2** napján „**cikk címe3**” címmel megjelent cikkben számoltak be a per jogerős befejezéséről a **név4-ben** megjelentekre utalva. Azt közölték a felperes elveszítette a helyreigazítási pert a „**név1-ügyben**”, továbbá azt, hogy a Szegedi Ítéltábla jogerősen elutasította felperes neve helyreigazítási-kérelme érdemi részét. Kiemelt nyomdatechnikával jelezték, hogy „a **név** nem híresztelt valótlanyságot a **párt felperes neveről**”. A per előzményeként számoltak be **név2** nyilatkozatáról majd arról, hogy az ennek nyomán indult sajtó-per folyamán a **név1** ügy másik vádlottja **név3** megerősítette **név2** állítását.
- [3] A felperes 2019. szeptember 5-én helyreigazítás iránti kérelmet juttatott el az I. rendű alpereshez, melyben az alábbi helyreigazító közlemény közzétételét kérte:
„A **dátum2** napján megjelent „**cikk címe3**” című cikkünkben a **név4** alapján valótlanul híreszteltük, hogy **felperes neve** elveszítette a helyreigazítási pert, továbbá azt, hogy a Szegedi Ítéltábla jogerősen elutasította felperes neve helyreigazítási-kérelme érdemi részét.
Valótlanul híreszteltük továbbá, hogy a sajtóper folyamán a **név1-ügy** másik vádlottja, **név3** megerősítette **név2** állítását.
Ezzel szemben a valóság az, hogy a **név** Szerkesztősége jogerősen elveszítette az felperes neve által a **név2** volt **név1** vezérigazgatóval készített interjúval kapcsolatos cikkek miatt kezdeményezett sajtópert. A Szegedi Ítéltábla jogerős ítélete alapján a **név** Szerkesztősége valótlanul híresztelte, hogy a **név1** azzal hálálta meg **felperes neve** segítségét, hogy finanszírozta háza felújítását, ami kb. 30-40 millió forintba kerülhetett.”
- [4] Az alperes a kérelemben foglaltakat nem teljesítette, ezért a felperes a bírósághoz 2019. szeptember 25-én benyújtott keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az előzetes kérelemben foglalt helyreigazítás közzétételére.
Arra hivatkozott, hogy az alperes a **név4** valótlan állításait ellenőrizetlenül vette át, ezért a számára eredményesen végződött peres eljárás jogerős kimeneteléről a valósággal ellentétesen számolt be, megismételve a valótlanak és ezáltal jogsértőnek minősített állításokat. Csatolta a **név** internetes hírportálon 2019. augusztus 3-án közzétett, a Szegedi Törvényszék ítélete alapján közzétett helyreigazítást tartalmazó iratot. A felperes álláspontja szerint a helyreigazítás jogintézményének társadalmi rendeltetését figyelembe véve a valótlanyságok megjelölésén túl elengedhetetlen a valóság közzététele is.
- [5] Az alperes nem vitatta, hogy helyreigazítási kötelezettsége fennáll, azonban kérte a valóságként közzé tenni kért rész mellőzését, mert álláspontja szerint a közlemény e nélkül is betölti célját és funkcióját.
- [6] Az elsőfokú bíróság kijavított ítéletével kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül a **internetes hírportál** hírportálon a sérelmezett közléssel azonos linken a cím alatt, a lead (bevezető) felett közvetlenül mindaddig amíg az eredeti cikk elérhető, de legalább 30 napig tegye közzé az alábbi közleményt:
„Helyreigazítás
A **dátum2** napján megjelent „**cikk címe3**” című cikkünkben a **név4** alapján valótlanul híreszteltük, hogy **felperes neve** elveszítette a helyreigazítási pert, továbbá azt, hogy a Szegedi Ítéltábla jogerősen elutasította felperes neve helyreigazítási-kérelme érdemi részét.
Valótlanul híreszteltük továbbá, hogy a sajtóper folyamán a **név1** ügy másik vádlottja **név3** megerősítette **név2** állítását.
Ezzel szemben a valóság az, hogy a **név** Szerkesztősége jogerősen elveszítette az felperes neve által a **név2** volt **név1** vezérigazgatóval készített interjújával kapcsolatos cikkek miatt kezdeményezett

sajtópert. A Szegedi Ítéletábrá jogerős ítélete alapján a **név** Szerkesztősége valótlánul híresztelte, hogy a **név1** azzal hálálta meg **felperes neve** segítségét, hogy finanszírozta háza felújítását, ami kb. 30-40 millió Ft-ba kerülhetett.

Kötelezte továbbá az alperest, hogy a kezdő oldal legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűmérettel és ugyanolyan betűtípusban, ahogy a sérelmezett cikk címe is megjelent 24 órán keresztül önálló hírként tegye közzé a következő címet, melyre kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt fenti helyreigazító közlemény közvetlenül elérhető: „Helyreigazítás: A **név4** alapján valótlanságokat híreszteltünk a **felperes neve** által kezdeményezett sajtóperrel kapcsolatban”.

Kötelezte a **alperesi kiadó** nevet, hogy fizessen meg felperesnek 15 nap alatt 115.000 forint + áfa perköltséget és az adóhatóság külön felhívása alapján 84.000 forint illetéket az állam javára.

- [7] Rögzítette, hogy az alperes a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 1. § 6.) pontja szerint sajtóterméknek, azon belül hírportálnak minősül, tartalma az Smtv. 1. § 7.) pontja szerint médiatartalom, amelyben a felperesre vonatkozó állítások jelentek meg, ezért számára a helyreigazítás, mint jogorvoslati eszköz az Smtv. 12. § (1) bekezdése, a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:54. § (1) bekezdése és a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma által a sajtó-helyreigazítási perek szempontrendszerét rögzítő 13. számú állásfoglalása alapján biztosított.

A felperes a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1) bekezdésében, az Smtv. 12. § (1) bekezdésében és a Pp. 496. § (3) bekezdésében foglalt határidőket betartva járt el, azért kérelme érdemben elbírállható.

- [8] Az Smtv. 12. § (1) bekezdésére utalással, a PK 12. számú állásfoglalás alapján vizsgálva az írást megállapította, hogy az abban sérelmezett közlések olyan tényállítások, amelyek vonatkozásában a valóság bizonyítása az alperest terhelte figyelemmel a PK 14. számú állásfoglalásban kifejtettekre is. Az alperes nem vitatta, hogy az érintett közlések a valóságnak nem felelnek meg, ezért helyreigazításra kötelezte.

A helyreigazító közlemény szövegét az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján oly módon állapította meg, hogy abból a valóság is kiderüljön. A felperes pernyertességén túl annak a kifejtését is igényelte, hogy mi vezetett ehhez, azaz milyen állítást talált bizonyítatlansága, azaz valótlanságán keresztül jogsértőnek a bíróság, ezért a közlemény szövegét az elsőfokú bíróság a keresettel egyezően állapította meg.

- [9] A perköltség viseléséről a Pp. 81. § (2) és (5) bekezdése, a 83. § (1) bekezdése és a 499. § (1) bekezdése alapján döntött. Az ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdés és 4/A. § alapján állapította meg azzal, hogy annak mérséklésére a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységre tekintettel látott lehetőséget. A le nem rótt illeték megfizetéséről az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés *b)* pontja, 42. § (1) bekezdés *a)* pontja, 46. § (1) bekezdés, 62. § (1) bekezdés *f)* pontja és a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés alapján határozott.

- [10] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést.

Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján változtassa meg, a helyreigazítási közleményből a valóság közlését mellőzze, a felperest a másodfokú perköltség megfizetésére kötelezze.

Az elsőfokú ítéletet az indokolás részében, illetve a helyreigazítási közlemény szövege vonatkozásában vitatta.

Megjegyezte, hogy az alperes elnevezése helyesen az alperes neve.

A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés *a*), *c*) és *d*) pontjaira alapította. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet sérti az Smtv. 12. § (1) bekezdését, valamint a PK 15. számú állásfoglalásban foglaltakat.

Megismételte azt az elsőfokú eljárásban is előterjesztett érvelését, hogy a helyreigazítás szövegében szükségtelen és indokolatlan a valóság közlése, mivel az első két bekezdés közzétételével a közlemény betölti célját és funkcióját.

- [11] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Észrevételezte, hogy az alperes költségjegyzéket nem csatolt, így perköltség felszámítására nem jogosult, továbbá utalt az elsőfokú bíróság kijavító végzésében foglaltakra. Érdemben arra hivatkozott, hogy felperes joggal kérheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyben a valóság közlése is megjelenik, így érvényre juttatva azon jogalkotói célt, hogy a közleményből kitűnjön, hogy mely tények voltak a hamisak, és ezzel szemben melyek a való tények. Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte és ítéletének rendelkező részében a helyreigazítási kérelemmel megegyezően - benne a valóság közlésével - kötelezte alperest a helyreigazító közlemény közzétételére. Az elsőfokú bíróság ítélete nem sújtja indokolatlan hátránnyal az alperest, csupán a valóságnak megfelelő tények közlését írja elő az Smtv. 12. § (1) bekezdésének, illetve a sajtó-helyreigazítás funkciójának megfelelően. A fellebbezési ellenkérelem előterjesztésével összefüggésben 20.000 forint + áfa összeg erejéig nyújtott be költségjegyzéket.
- [12] A fellebbezés alaptalan.
- [13] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülbírálat során a Pp. 380. §-a szerinti, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ezért - az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel - a Pp. 383. § (1) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött. A felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta. Az alperesi fellebbezés nem érintette az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és a helyreigazítás közzétételére vonatkozó jogi következtetést, azonban a helyreigazítási közlemény szövegét és az ítélet indokolásának a közlemény szövegére vonatkozó részét kifogásolta. A másodfokú bíróságnak ezért abban a kérdésben kellett döntenie, hogy a helyreigazító közleményben a valóság közzététele vonatkozásában az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényekből megfelelő jogi következtetést vont-e le, azt helyesen minősítette-e, illetve indokolt-e felülmérlegelni az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntését [Pp. 369. § (3) bekezdés *c*) és *d*) pontjai].
- [14] A Pp. 496. § (4) bekezdés *b*) pontja alapján a keresetlevélnek - a 170. §-ban meghatározottakon túl tartalmaznia kell többek között a sérelmezett közlemény, a valótlan, illetve hamis színben feltüntetett tényállítások és - feltéve, hogy a felperes ezek közzétételét is igényli - a valós tények megjelölését. Az Smtv. 12. §-ában szabályozott sajtó-helyreigazítás jogintézményének kettős rendeltetése van: a valótlan médiaközleményben szereplő fél jóhírnevének védelmén túl elő kell segítenie - a Kúria PK 12. számú állásfoglalása alapján - a közönség tájékozódáshoz fűződő érdekeinek, a valósághű tájékoztatásnak és a sajtó hitelének biztosítását is. A felperes kereseti kérelme alapján történő való tények feltüntetésének feltételei abban az esetben állapíthatók meg, ha a kifogásolt közlemény valóságsértő voltát, a való tényeket félre nem érthetően csak ekként tudja a közlemény kifejezésre juttatni.

A helyreigazító közlemény tartalmának megállapításáról szóló PK 15. számú állásfoglalás szerint a bíróság a keresetnek helyt adó határozatában - a kérelem és az ellenkérelem korlátai között - belátása szerint állapítja meg a helyreigazítás szövegét. A helyreigazító közleményből ki kell tűnnie, hogy a sérelmes közleménynek mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetve melyek a való tények. A helyreigazító közlemény szövegének meghatározása során a bíróság szabad mérlegelésének korlátját képezi a felperes kérelme és az alperes ellenkérelme, amelyen a bíróság - figyelemmel a Pp. 342. § (1) bekezdésére - nem terjeszkedhet túl.

- [15] A felperes a helyreigazítási kérelmében és a keresetlevelében is előadta a valós tények megjelölésére vonatkozó igényét, hivatkozva arra, hogy a valótlanságok megjelölésén túl a valóság közzététele elengedhetetlen a helyreigazítás jogintézményének társadalmi rendeltetését figyelembe véve. Ebben az esetben a valóság közlése nem mellőzhető csak abban az esetben, ha az a sérelmezett közlemény jellegéből adódóan szükségtelennek bizonyul.
- A perbeli esetben ezért helytállóan jutott az elsőfokú bíróság ítéletében arra a következtetésre, hogy a valótlan híresztelés megjelölésén túl szükség volt annak rögzítésére is, hogy ezzel szemben melyek a valós tények, mert önmagában a valótlanság kinyilvánításából a valóság bizonyossággal nem következtethető. A helyreigazítással érintett cikk elsődleges tartalma egy sajtóhelyreigazítási pernek az eredménye volt, amelynek központi elemét a felperes házfelújításának finanszírozása képezte és a perben elhangzott tanúvallomások. Helyreigazításként pusztán annak közlése, hogy a felperes nem pervesztes, hanem pernyertes lett - figyelemmel arra, hogy a cikk maga csak a perből kiragadott részleteket tartalmaz - nem lett volna elegendő a valóság megértéséhez, értelmezéséhez. A felperes által - saját személyére nézve lényegesnek tartott - valóság közlése az eredeti cikk kereteit nem lépte túl, terjedelmében sem volt eltúlzott, ezért nem volt indok annak elutasítására.
- [16] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett részben a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [17] Az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 364. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes, mint sajtótermékért szerkesztői felelősséget viselő jogi személy megfizetni a felperesnek az ügyvédi munkadíjat és a Magyar Állam javára a le nem rótt fellebbezési illetéket.
- Az ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése, továbbá és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése, a Pp. 102. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján döntött.

Budapest, 2021. január 26.

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Kovács Helga s.k.
bíró